

บทที่ 12

ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียน

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้น อยู่นั้นในวัยที่เรียกว่าวัยรุ่น เด็กวัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับว่าเขาเป็นผู้ใหญ่ และเขาจะแสดงว่าพวกเขามีความสามารถที่จะอยู่นอกวงการคุ้มครองของผู้ปกครองจึงพยายามหาทางออกด้วยการคบหาสมาคมกับเพื่อนร่วมชั้นและเพื่อนบ้านในละแวกเดียวกัน นอกจากการเข้ากับเพื่อนฝูงได้แล้ว เด็กวัยรุ่นยังต้องการให้เป็นที่ชอบพอกแก่ครู อาจารย์ด้วย การปกครองนักเรียนวัยรุ่นนี้ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลอื่น ๆ ในสังคม บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องร่วมมือประสานงานกัน เพื่ออบรมและแก้ปัญหาของนักเรียนในวัยนี้

ปัญหาที่สำคัญของเด็กในวัยนี้ได้แก่

1. ปัญหาที่นักเรียนมาสาย
2. ปัญหาที่นักเรียนขาดเรียนบ่อย
3. ปัญหาที่เรียนหนีเรียน
4. ปัญหาที่เรียนแต่กายไม่ถูกระเบียบ
5. ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนระหว่างโรงเรียน
6. ปัญหาการตั้งกลุ่มมั่วสุม
7. ปัญหาเรื่องชู้สาว
8. ปัญหายาเสพติด

จุดประสงค์

หลังจากได้ศึกษาบทที่ 12 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. ระบุปัญหาที่สำคัญของนักเรียนได้
2. สามารถบอกสาเหตุและแนวทางในการแก้ปัญหา นั้น ๆ ได้
3. สรุปได้ว่าปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความประพฤติของนักเรียนและมีผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

ในแต่ละปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และจะมีวิธีการหรือแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหานั้น ๆ ได้อย่างไร

ปัญหาแต่ละปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนั้นต่างก็มีสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานั้น ในขณะเดียวกันในแต่ละปัญหานั้นก็มีแนวทางป้องกันและแก้ไข สาเหตุและแนวทางป้องกันแก้ไขในแต่ละปัญหามีดังนี้

ปัญหานักเรียนมาสาย

สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนมาโรงเรียนสาย อาจมีดังนี้

1. บ้านอยู่ไกลจากโรงเรียน
2. การคมนาคมไม่สะดวก
3. นักเรียนต้องช่วยผู้ปกครองทำงานในตอนเช้า
4. นักเรียนตื่นสายเพราะนอนดึกซึ่งอาจจะต้องช่วยผู้ปกครองทำงานตอนกลางคืน

คู่มือทักซ์ หรือนอนคึกเพราะสาเหตุอื่น ๆ

5. นักเรียนไม่ยอมมาโรงเรียน โดยเหตุผลต่าง ๆ เช่น เบื่อโรงเรียน ไม่อยากเรียนวิชาในช่วงโมงแรก
6. นักเรียนอาจทำผิดระเบียบต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย ทรงผม และอื่น ๆ จึงต้องหลบครูเวรในตอนเช้า
 ฯลฯ

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. ถ้าโรงเรียนเปิดสอน 2 รอบ อาจย้ายนักเรียนที่มาสายให้มาเรียนในตอนบ่าย
2. ในกรณีที่โรงเรียนเปิดสอนรวดเดียวหรือมาสายในรอบบ่าย ถ้านักเรียนมาสาย 3 ครั้ง ใน 1 สัปดาห์ แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ
3. ฝ่ายปกครองหรือฝ่ายแนะแนวพยายามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมาสายเพื่อหาทางช่วยเหลือแนะนำแก้ไขต่อไป
4. เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อช่วยกันแก้ไข

ปัญหานักเรียนขาดเรียนบ่อย ๆ

สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนขาดเรียน อาจมีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน
2. ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของนักเรียน
3. นักเรียนมีปัญหากับครู เช่น ไม่ส่งงาน หนีการลงโทษของครู เป็นต้น
4. การชักชวนของเพื่อนให้ไปตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานมหรสพ สถานเรีงรมย์ หรือมั่วสุมตามสถานที่ต่าง ๆ

5. ปัญหาเกิดจากโคนขู้งับจากพวกมิจฉาชีพต่าง ๆ
 6. นักเรียนหนีเรียนด้วยตัวของตัวเอง ไม่สนใจการเรียน
 7. นักเรียนทำผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
 8. นักเรียนต้องช่วยผู้ปกครองทำงาน
- ฯลฯ

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. ครูประจำชั้นติดตามทันทีโดยทางโทรศัพท์ ไปรษณีย์ หรือตามถึงบ้าน
2. ครูอาจารย์และผู้ปกครองร่วมกันค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดเรียน และช่วยกันแก้ปัญหาขึ้น ๆ

ปัญหานักเรียนหนีเรียน

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนหนีเรียน อาจมีดังนี้

1. นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชานั้น
2. นักเรียนไม่ชอบครูผู้สอน
3. นักเรียนขาดอุปกรณ์การเรียน
4. นักเรียนทำงานที่คร่อมหมายไม่เสร็จ
5. เพื่อนชักชวน
6. นักเรียนตั้งใจหนีเรียนเอง
7. มีกิจกรรมอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจมากกว่า เช่น การแข่งขันกีฬา รายการบันเทิงต่าง ๆ

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. ครูประจำวิชาสำรวจเด็ก โดยจัดสมุดหรือบัตร เช็กเวลา แล้วรายงานครูประจำชั้น
2. ในกรณีที่นักเรียนที่เรียนบ่อยครั้งให้แจ้งฝ่ายปกครองหรือติดต่อกับผู้ปกครอง

ปัญหานักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบ

สาเหตุที่นักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อย อาจมีดังนี้

1. เกิดจากอิทธิพลของสังคมและสภาพแวดล้อม
 2. เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน
 3. นักเรียนแต่งกายตามสมัยนิยม
 4. โรงเรียนไม่เข้มงวดกวดขันเรื่องระเบียบในการแต่งกาย
 5. นักเรียนไม่ทราบระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการแต่งกาย หรือระเบียบข้อบังคับเข้มงวดเกินไป
- ฯลฯ

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. โรงเรียนต้องชี้แจงระเบียบการแต่งกายที่ถูกต้องให้นักเรียนทราบ
2. ครูต้องตรวจตราสม่ำเสมอ
3. ประสานงานกับผู้ปกครอง
4. ใช้บริการแนะแนว
5. มีบัตรบันทึกพฤติกรรมนักเรียนที่ทำความผิดแต่ละครั้งในบัตรนั้นมีการกำหนดโทษไว้ด้วย

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนระหว่างโรงเรียน

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน

1. สาเหตุอันสืบเนื่องมาจากเหตุส่วนตัวต่าง ๆ ของนักเรียนเอง เช่น นักเรียนบางกลุ่มมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันแล้วต่างก็ไปชักชวนเพื่อนฝูงของแต่ละฝ่ายให้เข้าร่วมในการทะเลาะวิวาทนั้น
2. สาเหตุอันสืบเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬา โดยเฉพาะกองเชียร์ของแต่ละฝ่ายที่อาจก่อเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทกันได้

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. ให้มีการประสานงานกันระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน
2. ขอความร่วมมือทางฝ่ายเจ้าหน้าที่กฎหมาย
3. จัดครูให้มีการสอดส่องดูแลพฤติกรรมตามจุดที่มักเกิดเรื่องบ่อย ๆ
4. ให้นักเรียนทั้งสองฝ่ายได้มีโอกาสพบปะทำความเข้าใจกัน
5. ติดตามร่วมมือประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียน

ปัญหาการตั้งกลุ่มมั่วสุม

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนตั้งกลุ่มมั่วสุม อาจมีดังนี้

1. นักเรียนมีเวลาว่างมากและโรงเรียนมิได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนอย่างพอเพียง
2. นักเรียนมีพฤติกรรมคล้ายกัน เช่น ชอบหนีเรียน ดิถยาเสฟติด เป็นต้น
3. อาจมีนักเรียนบางคนมีอิทธิพลเหนือเพื่อน ๆ และชักชวนนักเรียนอื่น ๆ เข้าร่วมในกลุ่มเพื่อดำเนินการบางอย่างในลักษณะของการมั่วสุม เช่น การลักขโมย ฐู่สาว เป็นต้น

4. ปัญหาอันเกิดจากสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้านและโรงเรียน ที่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และก่อปัญหาต่าง ๆ เช่น การหนีเรียน ขาดเรียน แล้วไปชุมนุมมั่วสุมตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น บ้านเพื่อนที่มีเสรีภาพมาก ๆ สถานเริงรมย์ต่าง ๆ ส่วนสาธารณะ และจากการมั่วสุมของนักเรียนดังกล่าว อาจก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีก เช่น ปัญหาชู้สาว ปัญหายาเสพติด ปัญหาการกระทำความผิดทางกฎหมายอื่น ๆ เป็นต้น

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้สอดคล้องสนองตอบและเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน
2. แจงพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
3. ติดต่อร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เช่น ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน สรวัดรณักเรียน เป็นต้น เพื่อช่วยกันแก้ไขและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ปัญหาเรื่องชู้สาว

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาชู้สาว

1. ปัญหาชู้สาวมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากปัญหาอื่น ๆ เช่น การหนีเรียนไปมั่วสุมตามสถานที่ส่วนตัวต่าง ๆ ปัญหายาเสพติด เป็นต้น
2. ปัญหาอันเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ตลอดจนอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่เป็นตัวอย่างให้นักเรียนประพฤติตาม

3. ปัญหาอันเกิดจากกลุ่มมีเจตนาที่ต่าง ๆ ที่อาจข่มขู่นักเรียน
 4. ปัญหาอันเกิดจากความหลงผิดของนักเรียนเอง
 5. ปัญหาอันเกิดจากนักเรียนไม่มีผู้ปกครองโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งอาจจะเข้าหอพักอยู่ตามลำพัง ทำให้เกิดปัญหาชู้สาวได้
 6. ในบางกรณีเกิดจากความประพฤติดส่วนตัวของนักเรียนเอง
- ฯลฯ

แนวทางในการแก้ปัญหา

1. อบรมให้นักเรียนเข้าใจถึงผลเสีย
2. เมื่อพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องชู้สาวต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ
3. ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือกันติดตามพฤติกรรมของนักเรียน

ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ส่วนมากเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอะไร?

ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ส่วนมากเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติของนักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะของนักเรียนซึ่งยังเป็นวัยรุ่นอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่แสดงความรุนแรง คือ รัน ไม่ทำงานตามที่ครูสั่ง ก้าวร้าว ชอบทำตนเป็นผู้นำ ชอบอวดตัว ไนบางกรณี เด็กวัยรุ่นไม่ชอบอยู่ตามลำพัง ชอบที่จะขอคำแนะนำจากคนอื่นอยู่เสมอ ชอบคบหาเพื่อน คบหาเพื่อนฝูง ด้วยลักษณะเฉพาะของนักเรียนในวัยรุ่นดังกล่าว ถ้ามีเหตุอื่น ๆ มาเสริมไม่ว่าจะเป็นสภาพทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม หรืออื่น ๆ ก็จะทำให้เด็กนักเรียนก่อปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมากมายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ดังเช่นที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนโดยตรงและทางอ้อม ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งครู อาจารย์ ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ปกครองและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือประสานงานกันเพื่อป้องกันแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้หมดไป เพื่อให้นักเรียนจะได้ศึกษาเล่าเรียนได้เต็มความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลและประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ต่อไป นอกจากนี้ปัญหาต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นในปัจจุบันนี้ตามสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ได้ประสบปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ ปัญหา ยาเสพติด ซึ่งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจป้องกันแก้ไข ผู้เกี่ยวข้องควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในค่านต่าง ๆ ดังนี้

1. ยาเสพติดคืออะไร มีกี่ชนิด
2. อาการทั่วไปของการติดยาเสพติดเป็นอย่างไร
3. อะไรคือสาเหตุของการติดยาเสพติด
4. วิธีการป้องกันการติดยาเสพติดมีอะไรบ้าง

ยาเสพติดคืออะไร? มีกี่ชนิด?

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือยาใดก็ตามซึ่งเมื่อบุคคลเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยการฉีด การสูบ การกิน การดม หรือวิธีอื่น ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน หรือช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วจะก่อให้เกิดเป็นพิษเรื้อรัง ซึ่งจะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นแก่บุคคลผู้เสพและแก่สังคมด้วย

ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ จำแนกตามคุณสมบัติออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ยาเสพติดประเภทฝิ่นและกลุ่มของฝิ่น
2. ยาเสพติดประเภทยานอนหลับและยาสงบประสาท
3. ยาเสพติดประเภทกัญชาและพืชกระท่อม
4. ยาเสพติดประเภทแอมเฟตตามีน หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า ยาม้า ยาขยัน มาขาว
5. ยาเสพติดประเภทหลอนประสาทและไอระเหย

อาการทั่วไปของการติดยาเสพติดเป็นอย่างไร

วิธีสังเกตอาการทั่วไปของการติดยาเสพติดมีดังนี้

1. มีความเปลี่ยนแปลงในการเอาใจใส่ในการเล่าเรียนและการรักษาระเบียบวินัย
2. มีการเปลี่ยนแปลงในการส่งงาน ส่งการบ้าน
3. มีอารมณ์ฉุนเฉียว ผิดปกติ
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรม
5. มีล้มเหลวในเกี่ยวกับการชุกซ้อมยา

6. สวมแว่นตากันแดดตลอดเวลา ไม่สูแสงสว่าง เพื่อซ่อนแว่นตาที่อาจเบิกกว้างหรือริบหรี่
7. ใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา เพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยา
8. มีการติดต่อสมาคมกับผู้ที่มิประพฤติติดยา
9. มีการหยิบยืมเงินทองเพื่อนฝูงเสมอ ๆ เพื่อนำไปซื้อขาย หรือการเงิน การทองไม่สม่ำเสมอ
10. เริ่มมีนิสัยปลีกขัง ลักษณะของ เริ่มด้วยของเล็ก ๆ น้อย ๆ จากภายในบ้านของตนเอง บ้านเพื่อน ๆ จากโรงเรียน ตลาด ฯลฯ
11. มักจะพบอยู่ในที่ลับตาคน เช่น หองน้ำ หองสวม ใต้น้ำโคล ห้างนี้เพื่อหาโอกาสเสพยา

เมื่อพบผู้มีอาการของการติดยาเสพติด โรงเรียนควรดำเนินการอย่างไร

เมื่อพบผู้มีอาการดังกล่าวข้างต้น ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนควรรีบไปปรึกษาแพทย์ เพื่อหาแนวทางนำผู้ที่สงสัยว่าจะติดยาเสพติดได้รับการตรวจรักษาต่อไป ไม่ควรคุกคาม ประณามอย่างรุนแรง หรือถ้าเป็นผู้ปกครอง ไม่ควรใช้วิธีไล่ออกจากบ้าน การกระทำดังกล่าวจะไม่ช่วยให้เด็กที่ติดยาเสพติดหายจากการติดยาได้เลย ซ้ำกลับจะเป็นผลร้ายยิ่งขึ้นควม

ก่อนการปฏิบัติภารกิจใด ๆ โรงเรียนจะต้องรีบแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันที และต้องตกลงกับผู้ปกครองก่อนว่า จะไม่ใช้วิธีรุนแรงแก้ปัญหา หรือทำเรื่องราวให้อื้อฉาว เอิกเกร็ดจนเกิดเป็นปมคloyของเด็ก

หากโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือจัดการเองได้ ให้โรงเรียนติดต่อกับสถานีอนามัยโรงพยาบาล หรือสถานที่ราชการต่อไปนี้ เพื่อรับคำปรึกษา หรือรับการบำบัดรักษาจากการ

ติดยาเสพติดให้โทษ ดังนี้

1. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ถนนพหลโยธิน
2. โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ถนนราชวิถี
3. โรงพยาบาลตำรวจ
4. ศูนย์บริการสาธารณสุข ของ กท. สวนลุมพินี
5. โรงพยาบาลทั่วไปในต่างจังหวัด
6. สำนักงานปราบปรามยาเสพติดให้โทษ สำนักงานกฤษฎีการัฐมนตรีทำเนียบรัฐบาล

การติดยาเสพติดมีสาเหตุมาจากอะไร?

การติดยาเสพติดมีสาเหตุสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ติดยาเพราะสภาพความต้องการทางจิตใจ

1.1 เพื่อความสบายอกสบายใจเนื่องจากมีปัญหาทางครอบครัว ปัญหาจากทางโรงเรียน จึงหาทางออกโดยวิธีใช้ยาเสพติดประเภทต่าง ๆ เพื่อให้คลายกังวลจากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้

1.2 เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง โดยปราศจากการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ไม่คำนึงถึงผลร้ายของการกระทำของตนเข้าลักษณะคนอวดดี

1.3 เพื่อหนีความจริง คนที่มีความทุกข์ในใจเป็นประจำพยายามหาทางออกด้วยวิธีใช้ยาเสพติด เพื่อให้ลืมทุกข์ จิตใจเปลี่ยนไปเหมือนกับอยู่ในโลกใหม่ ซึ่งหวังว่าจะสคิเสกว่าเก่า ซึ่งก็เป็นแต่เพียงความหวัง

2. ติดเพราะสภาพสิ่งแวดล้อมไม่ดี

สิ่งแวดล้อมไม่ดีเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชักนำให้เกิดการติดยาเสพติด เช่น บ้านที่อยู่อาศัยอยู่ในละแวกของผู้ที่ติดยาเสพติด อิทธิพลของเพื่อนฝูง ซึ่งได้รับการแนะนำชักจูง หรือเพื่อการปรับตัวเองให้สามารถเข้ากับเพื่อนฝูง เข้ากับสังคมได้ ทำนองเข้าเมืองตาหลิ่วก็ต้องหลิ่วตาตาม ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หลงเชื่อไปเสพเข้าจนคิดเป็นนิสัย

3. ติดเพราะความจำเป็นทางร่างกาย

เนื่องจากร่างกายเกิดเจ็บป่วย เช่น กระดูกหัก เกิดนิ่วในไต เนื้องอก เป็นต้น ซึ่งได้รับการทรมานทางร่างกายมาก อาจซื้อยามาเพื่อใช้ระงับประสาท ระงับความเจ็บปวด คับอาการต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยตนเอง โดยปราศจากการแนะนำของแพทย์ ผลสุดท้ายก็เป็นคนติดยาเสพติดไปโดยไม่รู้ตัว

4. ติดเพราะความเชื่อที่ผิด ๆ

เนื่องจากการขาดการแนะนำที่ถูกต้อง จึงเชื่อว่า การใช้ยาจะช่วยให้การทำงานดีขึ้น ปริมาณงานมากขึ้น ทำให้ช่วงเวลาของการพักผ่อนของเรามีความสุขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สิ้นความกังวลและความทุกข์ยากทั้งหลาย ทำให้เกิดสมรรถภาพทางเพศสูงขึ้น ซึ่งโดยแท้จริงแล้วไม่เป็นความจริงเลย

5. ติดเพราะความเกเรโดยสันดาน

เนื่องจากการขาดการเหลียวแลจากสังคม มักเกิดความรู้สึกที่เป็นปรปักษ์ต่อสังคม พยายามทำในสิ่งตรงกันข้ามกับสังคมซึ่งเห็นว่าเป็นผิด โดยมิได้คำนึงถึงค่านิยมของสังคม เริ่มด้วยการใช้เหล้า อกุศลและยาเสพติดประเภทต่าง ๆ จนคิดเป็นนิสัย หรือต้องการโอ้อวด ปกปิดปกปิดค้อยของตนเอง จนคิดเป็นนิสัย เช่นกัน

มีวิธีการป้องกันการติดยาเสพติดอย่างไรบ้าง

วิธีการป้องกันการติดยาเสพติด มีดังนี้

1. การป้องกันตนเอง

จะต้องไม่ไชยาโดยมิได้รับการแนะนำจากแพทย์ และจงอย่าทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิดโดยเด็ดขาด เพราะจะติได้ง่าย หายยาก

2. การป้องกันทางครอบครัว

ควรสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดกับเด็ก และบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่อยู่รวมกัน อย่าให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หากปรากฏว่ามีผู้ติดยาเสพติดขึ้น ควรแยกตัวออกต่างหาก และพาไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลหรือหน่วยงานการบำบัดทันที การรับการรักษาแต่แรกเริ่มติดยา มีโอกาสหายได้เร็วกว่าการปล่อยทิ้งไว้นาน ๆ

3. การป้องกันเพื่อนบ้าน

ช่วยชี้แจงให้เพื่อนบ้านเข้าใจถึงโทษและภัยของยาเสพติด โดยมีเป้าหมายมิให้เพื่อนบ้าน ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ต้องถูกหลอกลวง หากปรากฏว่าพบเพื่อนบ้านที่ติดยาเสพติดเกิดขึ้น จงช่วยแนะนำให้ไปติดต่อบริการรักษาสถานรับการรักษาอย่างรวดเร็ว

4. การป้องกันโดยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของราชการ

เมื่อทราบแน่ชัดถึงแหล่งที่มียาเสพติด ระบาด แพร่หลาย ขอให้รีบแจ้งต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง หรือที่สถานีตำรวจทุกแห่ง ทุกท้องที่ หรือที่ศูนย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรมตำรวจ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ส่วนกษัตริย์มนตรี

เรื่องยาเสพติดนี้เป็นเรื่องใหญ่ เกี่ยวพันกับความมั่นคงของชาติ ความอยู่รอดปลอดภัยของชาติด้วย เพราะเราชน ประชาชนของชาติใด ภาษาใดติดยาเสพติดกันเสียเป็นส่วนใหญ่

กำลัง พลังของชาติก็หมดไปด้วย ออนแณ และล่มสลายไปในที่สุด สถาบันโรงเรียนจะต้องประจักษ์
ในเรื่องเหล่านี้ และถือว่าเป็นนโยบายหลักของการบริหารโรงเรียนทีเดียว ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน
ครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย พึงใช้ความสังเกต การตรวจสอบจากอาการ
และพฤติกรรมของนักเรียน หากตรวจพบหรือ เข้าข่ายสงสัยว่าจะมีการเสพยาเสพติดขึ้นให้รีบเข้า
ระดับเสียแต่ต้น หากไม่เป็นผลก็ให้แจ้งหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อหาหนทางช่วยเหลือ
อย่าปล่อยให้ถึงไฉนเป็นอันขาด

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนมีความหลากหลายและแปรผันไปตามสภาพแวดล้อมและองค์
ประกอบต่าง ๆ ให้นักศึกษาสรุปว่าปัญหานักเรียนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับอะไรและจะ
มีแนวทางแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างไร?

ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความสนใจ
สนใจเอาใจใส่และศึกษาความรู้ยู่ตลอดเวลา ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนมีความหลากหลายและแปรผัน
ไปตามสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีความสามารถในการ
วิเคราะห์ปัญหา หาทางแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน ปัญหาและแนว
ทางแก้ปัญหาที่ใดกล่าวถึงในที่นั้น เป็นเพียงตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงปัญหาสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
นักเรียนและแนวทางในการป้องกันแก้ไข ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความประพฤติ
ของนักเรียน ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ปัญหา
ต่าง ๆ เหล่านี้จะหมดไปหรือไม่เกิดขึ้นถ้าผู้บริหาร ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
จะใคร่ร่วมมือประสานงานกัน ชี้แจงป้องกันแก้ไขและขจัดเงื่อนไขของปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้หมดไป
ก็จะทำให้นักเรียนได้ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนและสังคมอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการ
ศึกษาเล่าเรียน เป็นพลเมืองดีและเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติสืบไป